

§ 14. 1. Po przekazaniu przez zarząd spółki listy, o której mowa w § 13, minister właściwy do spraw Skarbu Państwa ogłosi w gazecie o zasięgu ogólnokrajowym i gazecie lokalnej o przystąpieniu do zbywania akcji uprawnionym pracownikom. Spółka wywiesi także ogłoszenia w swojej siedzibie, zakładach i oddziałach wraz z ostateczną listą uprawnionych pracowników. Ogłoszenie może być rozpowszechnione w inny, zwyczajowo przyjęty sposób.

2. Ogłoszenie zawiera:

- 1) firmę (nazwę), siedzibę oraz adres spółki, której akcje będą udostępniane;
- 2) liczbę akcji przeznaczonych do zbycia;
- 3) termin i miejsce zawierania umów;
- 4) datę wygaśnięcia prawa do akcji;
- 5) inne informacje mogące usprawnić wydawanie akcji.

§ 15. 1. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa zawiera w imieniu Skarbu Państwa z uprawnionym pracownikiem umowę nieodpłatnego zbycia akcji. Dokument umowy zbycia akcji sporządza spółka.

2. Przed zawarciem umowy uprawniony pracownik ponownie składa pisemne oświadczenie o nieskorzystaniu, do dnia zawarcia umowy, z prawa do nieodpłatnego nabycia akcji lub udziałów w innej spółce oraz oświadczenie o zapoznaniu się z ograniczeniami wynikającymi z art. 38 ust. 3 i 4 ustawy. Oświadczenia te stanowią załączniki do umowy zbycia akcji.

§ 16. W procesach udostępniania akcji, w spółkach powstałych w trybie art. 49 ust. 1 ustawy, terminy określone w § 2 ust. 1 i § 3 ust. 1 biegną od dnia wejścia w życie umowy wnoszącej przedsiębiorstwo do spółki.

§ 17. Po dokonaniu czynności z zakresu udostępnienia akcji uprawnionym pracownikom, spółka przekazuje ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa pisemne sprawozdanie z dokonanych czynności.

§ 18. W spółkach, w których przed dniem wejścia w życie rozporządzenia Skarbu Państwa zbyły pierwsze akcje na zasadach ogólnych, do postępowania w sprawie podziału uprawnionych pracowników na grupy, ustalania liczby akcji i udziałów przypadających na każdą z tych grup oraz nabywania akcji przez uprawnionych pracowników stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 19. Traci moc rozporządzenie Ministra Skarbu Państwa z dnia 3 kwietnia 1997 r. w sprawie szczegółowych zasad podziału uprawnionych pracowników na grupy, ustalania liczby akcji przypadających na każdą z tych grup oraz trybu nabywania akcji przez uprawnionych pracowników (Dz. U. Nr 33, poz. 200).

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Skarbu Państwa: *S. Cytrycki*

304

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 7 lutego 2003 r.

w sprawie szczegółowych zasad przydziału i opróżniania lokali mieszkalnych i tymczasowych kwater oraz normy powierzchni mieszkalnej przysługującej funkcjonariuszom Służby Więziennej i członkom ich rodzin

Na podstawie art. 95 ust. 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1761) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Funkcjonariuszowi Służby Więziennej w służbie stałej, zwanemu dalej „funkcjonariuszem”, przydziela się decyzją lokal mieszkalny, o którym mowa w art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej, zwanej dalej „ustawą”, uwzględniając następujące okoliczności:

- 1) brak lokalu mieszkalnego w miejscowości, w której stale pełni służbę, lub w miejscowości pobliskiej;
- 2) przydatność do służby, kwalifikacje zawodowe oraz staż służby w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej;
- 3) przeniesienie z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości, niebędącej miejscowością pobliską;

4) zajmowanie tymczasowej kwatery w budynku jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, przeznaczonym na cele służbowe lub znajdującym się na terenie zamkniętym.

2. Funkcjonariuszowi nie przydziela się lokalu mieszkalnego na podstawie decyzji administracyjnej, jeżeli spełnia warunki, o których mowa w art. 91 ust. 1 ustawy.

§ 2. 1. Funkcjonariuszowi przysługują następujące normy powierzchni mieszkalnej, zwane dalej „normami”:

- 1) samotnemu — dwie normy;
- 2) posiadającemu rodzinę — po jednej normie dla funkcjonariusza i każdego członka rodziny, o którym mowa w art. 86 ustawy.

2. Normy dodatkowe przysługują:

- 1) funkcjonariuszowi posiadającemu stopień majora, podpułkownika, pułkownika lub generała Służby Więziennej albo zajmującemu stanowisko służbowe przysługujące tym oficerom — jedna norma;
- 2) Dyrektorowi Generalnemu Służby Więziennej oraz jego zastępcom — dwie normy.

3. W razie zbiegu uprawnień do norm dodatkowych z tytułu służby obojga małżonków w Służbie Więziennej, uwzględnia się korzystniejsze normy dodatkowe przysługujące tylko jednemu z nich.

4. Powierzchnią mieszkalną jest powierzchnia pokoi.

5. Za lokal mieszkalny o powierzchni mieszkalnej większej od przysługującej zgodnie z normami uważa się lokal, w którym zwiększenie powierzchni mieszkalnej przekracza połowę górnej granicy normy.

§ 3. 1. Funkcjonariuszowi przydziela się lokal mieszkalny o powierzchni mieszkalnej odpowiadającej liczbie przysługujących mu norm, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, za zgodą Dyrektora Generalnego Służby Więziennej, funkcjonariuszowi można przydzielić lokal mieszkalny, o którym mowa w § 2 ust. 5.

3. Funkcjonariuszowi, za jego pisemną zgodą lub na jego pisemny wniosek, może być przydzielony lokal mieszkalny o powierzchni mieszkalnej mniejszej od przysługującej mu zgodnie z normami.

4. Przydział lokalu mieszkalnego, o którym mowa w ust. 3, nie pozbawia funkcjonariusza prawa do uzyskania lokalu mieszkalnego o powierzchni mieszkalnej odpowiadającej normom mu przysługującym.

§ 4. Funkcjonariuszowi przydziela się lokal mieszkalny będący w należytych stanie technicznym i sanitarnym, umożliwiającym zamieszkanie, stwierdzonym w protokole zdawczo-odbiorczym.

§ 5. 1. Lokal mieszkalny przydziela się na pisemny wniosek funkcjonariusza.

2. Wzór wniosku o przydział lokalu mieszkalnego określa załącznik do rozporządzenia.

§ 6. 1. Decyzję o opróżnieniu lokalu mieszkalnego wydaje się, z zastrzeżeniem ust. 4, w przypadkach:

- 1) podnajmowania lub oddawania do bezpłatnego używania lokalu mieszkalnego lub jego części bez zgody właściwego organu, o którym mowa w § 12;
- 2) gdy funkcjonariusz otrzymał przydział lokalu mieszkalnego i w terminie 2 miesięcy nie zwolnił wcześniej przydzielonego lokalu;

3) uzyskania i zamieszkania przez funkcjonariusza lub jego małżonka w miejscu pełnienia służby lub w miejscowości pobliskiej w innym lokalu mieszkalnym (domu) o powierzchni mieszkalnej odpowiadającej co najmniej normom powierzchni przysługującym funkcjonariuszowi i członkom jego rodziny;

4) gdy funkcjonariusz i osoby wymienione w decyzji o przydziale lokalu mieszkalnego nie zamieszkują w lokalu mieszkalnym przez okres dłuższy niż 6 miesięcy, chyba że zachodzą okoliczności uzasadniające czasowy pobyt tych osób poza miejscem stałego zamieszkania;

5) używania lokalu mieszkalnego niezgodnie z jego przeznaczeniem, w szczególności gdy funkcjonariusz lub członkowie jego rodziny w sposób rażący lub uporczywy wykraczają przeciwko obowiązującemu porządkowi domowemu, czyniąc uciążliwym korzystanie z innych lokali, lub zaniebdywanie obowiązków ciążących na najemcy, dopuszczając do powstania szkód lub niszczenia urządzeń przeznaczonych do wspólnego korzystania przez mieszkańców;

6) zwłoki z zapłatą czynszu lub opłat za świadczenia związane z eksploatacją tego lokalu mieszkalnego przez co najmniej trzy pełne okresy płatności, pomimo uprzedzenia na piśmie o zamiarze wydania decyzji o opróżnieniu lokalu i wyznaczenia dodatkowego, miesięcznego terminu zapłaty zaległych i bieżących należności;

7) zajmowania przez funkcjonariusza zwolnionego ze służby lub członków rodziny uprawnionych do renty rodzinnej po funkcjonariuszu, który w chwili śmierci spełniał warunki wymagane do uzyskania emerytury lub renty, lokalu mieszkalnego znajdującego się w budynku jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, przeznaczonym na cele służbowe lub na terenie zamkniętym;

8) zajmowania lokalu mieszkalnego bez tytułu prawnego przez funkcjonariusza lub członków jego rodziny albo przez inne osoby;

9) zrzeczenia się uprawnień do zajmowanego lokalu mieszkalnego;

10) zamiany lokalu mieszkalnego bez zgody właściwego organu, o którym mowa w § 12;

11) zajmowania lokalu mieszkalnego przez funkcjonariuszy zwolnionych ze służby, którzy nie nabyli prawa do zaopatrzenia emerytalnego na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, z 1998 r. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 106, poz. 1215, z 2000 r. Nr 122, poz. 1313, z 2001 r. Nr 27, poz. 298 i Nr 81, poz. 877 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676);

12) gdy funkcjonariusz, który skorzystał z pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego, nie opróżnił dotychczas zajmowanego lokalu mieszkalnego wraz ze wszystkimi zamieszkałymi wspólnie osobami, w terminie 2 miesięcy od daty zasiedlenia lokalu mieszkalnego lub w terminie 2 lat od daty przyznania pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego.

2. Decyzja o opróżnieniu lokalu mieszkalnego dotyczy wszystkich osób zamieszkałych w tym lokalu.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5, może być przydzielony lokal mieszkalny o obniżonym wyposażeniu technicznym i o powierzchni mieszkalnej mniejszej od przysługującej zgodnie z normami, jednak nie mniej niż 5 m² na normę.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 7 i 11, na przekwaterowanie przeznacza się lokal zamienny w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 71, poz. 733 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 168, poz. 1383), o powierzchni mieszkalnej odpowiadającej:

- 1) normom określonym w decyzji o przydziale lokalu mieszkalnego, w przypadku osób stałe zamieszkujących w lokalu, wymienionych w decyzji, jeżeli nie zmieniła się ich liczba;
- 2) jednej normie, w przypadku osób innych niż wymienione w pkt 1, wprowadzonych do lokalu mieszkalnego za zgodą dysponenta lokalu.

§ 7. 1. Były małżonek funkcjonariusza rozwiedzionego zachowuje prawo do zamieszkiwania w przydzielonym lokalu mieszkalnym do czasu uzyskania (nabycia) przez niego innego lokalu mieszkalnego (domu), nie dłużej jednak niż przez 2 lata od dnia uprawomocnienia się wyroku orzekającego rozwód.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach rozwiedzionemu funkcjonariuszowi przydziela się lokal mieszkalny inny niż dotychczas zajmowany, o powierzchni mieszkalnej odpowiadającej przysługującym mu normom.

§ 8. 1. Funkcjonariuszowi, o którym mowa w § 3 ust. 3, można przydzielić w drodze zamiany lokal mieszkalny odpowiadający przysługującym mu normom.

2. Funkcjonariuszowi, który zajmuje lokal mieszkalny mniejszy lub odpowiadający co najmniej przysługującym mu normom, można w drodze zamiany przydzielić inny lokal wskazany przez niego.

3. Zamiana przydzielonego lokalu mieszkalnego może nastąpić za zgodą właściwego organu, o którym mowa w § 12.

§ 9. 1. Na tymczasowe kwatery przeznacza się lokale mieszkalne, pokoje gościnne, pokoje w hotelu lub

w bursie albo pomieszczenia mieszkalne usytuowane w budynku jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, przeznaczonym na cele służbowe lub na terenie zamkniętym.

2. Funkcjonariuszowi, o którym mowa w art. 92 ust. 3 ustawy, przydziela się, na jego pisemny wniosek, tymczasową kwaterę na czas pełnienia przez niego służby w jednostce organizacyjnej Służby Więziennej, która jest dysponentem tej kwatery.

§ 10. Funkcjonariuszowi w służbie przygotowawczej, na jego pisemny wniosek, można przydzielić tymczasową kwaterę, jeżeli on sam lub członkowie jego rodziny nie mają tytułu prawnego do zajmowania lokalu mieszkalnego (domu) w miejscowości pełnienia służby lub w miejscowości pobliskiej.

§ 11. Decyzję o opróżnieniu tymczasowej kwatery wydaje się w przypadkach:

- 1) zwolnienia funkcjonariusza w służbie przygotowawczej ze służby albo przeniesienia do służby w innej miejscowości;
- 2) upływu czasu, o którym mowa w § 9 ust. 2;
- 3) o których mowa w § 6 ust. 1 pkt 1—5 i 8.

§ 12. Decyzje w sprawach przydziału i opróżniania lokali mieszkalnych lub tymczasowych kwater wydają następujące organy:

- 1) Minister Sprawiedliwości w odniesieniu do Dyrektora Generalnego Służby Więziennej i jego zastępców;
- 2) Dyrektor Generalny Służby Więziennej w odniesieniu do:
 - a) funkcjonariuszy pełniących służbę w Centralnym Zarządzie Służby Więziennej,
 - b) dyrektorów okręgowych Służby Więziennej i ich zastępców,
 - c) Komendanta Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej i Komendanta Ośrodka Doskonalenia Kadr Służby Więziennej w Popowie i ich zastępców;
- 3) dyrektor okręgowy Służby Więziennej w odniesieniu do:
 - a) funkcjonariuszy pełniących służbę w okręgowym inspektoracie Służby Więziennej,
 - b) dyrektorów aresztów śledczych i zakładów karnych położonych na terenie działania okręgowego inspektoratu i ich zastępców,
 - c) komendantów ośrodków szkolenia i ośrodków doskonalenia kadr położonych na terenie działania okręgowego inspektoratu i ich zastępców;
- 4) dyrektor aresztu śledczego, zakładu karnego oraz komendant ośrodka szkolenia i ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej w odniesieniu do funkcjonariuszy pełniących służbę w tych jednostkach.

§ 13. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio do lokali mieszkalnych zajmowanych przez emerytów, rencistów i członków rodzin po zmarłych funkcjonariuszach uprawnionych do renty rodzinnej, którzy posiadają uprawnienia do tych lokali na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.

2. Decyzje w sprawach przydziału i opróżniania lokali mieszkalnych w przypadkach, o których mowa w ust. 1, wydaje właściwy organ jednostki organizacyjnej Służby Więziennej będącej dysponentem kwatery.

§ 14. 1. W sprawach wszczętych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia i niezakończonych osta-

tecznymi decyzjami stosuje się przepisy niniejszego rozporządzenia.

2. Decyzje wydane na podstawie przepisów dotychczasowych pozostają w mocy.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.¹⁾

Minister Sprawiedliwości: *G. Kurczuk*

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone zarządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 maja 1997 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad przydziału i opróżniania lokali mieszkalnych i tymczasowych kwater oraz określenia norm powierzchni mieszkalnej przysługującej funkcjonariuszom Służby Więziennej i członkom ich rodzin (Dz. Urz. Min. Spraw. Nr 2, poz. 11).

Załącznik do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 lutego 2003 r. (poz. 304)

WZÓR

.....
(stopień, imię i nazwisko, imię ojca)

.....
(stanowisko służbowe/ stopień wg etatu)

.....
(stosunek służbowy: funkcjonariusz/emeryt/rencista — tel.)

.....
(jednostka /ostatnie miejsce pełnienia służby — emeryt)

.....
(data przyjęcia do służby/data zwolnienia — emeryt)

.....
(data mianowania funkcjonariuszem w służbie stałej)

Do

.....
.....

WNIOSEK O PRYZDZIAŁ LOKALU MIESZKALNEGO

1. Proszę o przydzielenie lokalu mieszkalnego, z uwzględnieniem niżej wymienionych członków rodziny:

Lp.	Nazwisko i imię	Stopień pokrewieństwa	Data urodzenia	Stan cywilny	Rok zawarcia związku małżeńskiego	Miejsce stałego zameldowania	
						rok	adres
1	2	3	4	5	6	7	8
1		wnioskodawca					
2							
3							
4							
5							

- oraz norm dodatkowej powierzchni mieszkalnej z tytułu
2. Miejsce pracy małżonka
(nazwa instytucji)
od roku na stanowisku
3. Dane o zajmowanym lokalu mieszkalnym
- a) przez wnioskodawcę:
- Adres lokalu
- Tytuł prawny do lokalu (domu) posiada
(imię i nazwisko, stopień pokrewieństwa)
- pozostałe osoby zameldowane w lokalu
(imię i nazwisko, stopień pokrewieństwa)
- Mieszkanie (dom) jest: w dyspozycji jednostki organizacyjnej SW, komunalne, spółdzielcze (lokatorskie, własnościowe), stanowiące odrębną nieruchomość, inne (podać jakie)
- Powierzchnia mieszkalna wynosi
- Wyposażenie techniczne: pełne, brak następujących urządzeń
- b) przez małżonka:
- Adres lokalu
- Tytuł prawny do lokalu (domu) posiada
(imię i nazwisko, stopień pokrewieństwa)
- pozostałe osoby zameldowane w lokalu
(imię i nazwisko, stopień pokrewieństwa)
- Mieszkanie (dom) jest: w dyspozycji jednostki organizacyjnej SW, komunalne, spółdzielcze (lokatorskie, własnościowe), stanowiące odrębną nieruchomość, inne (podać jakie)
- Powierzchnia mieszkalna wynosi
- Wyposażenie techniczne: pełne, brak następujących urządzeń
4. Do jakich innych lokali mieszkalnych (domów) wnioskodawca, małżonek lub którykolwiek z członków rodziny zgłoszonych do wspólnego zamieszkania posiada tytuł prawny?
5. Czy wnioskodawca, małżonek lub którykolwiek z członków rodziny zgłoszonych do wspólnego zamieszkania posiadał tytuł prawny do lokalu mieszkalnego (domu), który następnie utracił lub którego się zrzekł?
6. Czy wnioskodawca lub jego małżonek korzystał z pomocy finansowej (z budżetu SW lub innych służb) na uzyskanie lokalu mieszkalnego?
7. Informacje dodatkowe (podać dodatkowe dane istotne dla sprawy, niewymienione wyżej)
8. Uzasadnienie wniosku:
-
-
-
-

.....
(podpis wnioskodawcy)

Adnotacje komórki kadrowej.

Pan(i) funkcjonariusz w służbie stałej — przygotowawczej mianowany(a) dnia pełniący(a) służbę w zajmujący(a) stanowisko przewidziane etatem dla decyzją nr z dnia został(a) delegowany(a) — przeniesiony(a) do na okres od do

.....
(data i podpis)

305

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia 30 stycznia 2003 r.

w sprawie wysokości funduszu na nagrody roczne i uznaniowe oraz zapomogi dla policjantów

Na podstawie art. 110 ust. 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58, Nr 19, poz. 185, Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 731, Nr 113, poz. 984, Nr 115, poz. 996, Nr 153, poz. 1271, Nr 176, poz. 1457 i Nr 200, poz. 1688) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Fundusz na nagrody roczne, nagrody uznaniowe i zapomogi dla policjantów, zwany dalej „funduszem”, tworzy się w:

- 1) Komendzie Głównej Policji;
- 2) komendach wojewódzkich Policji;
- 3) Komendzie Stołecznej Policji;
- 4) Wyższej Szkole Policji i szkołach policyjnych.

2. Wysokość funduszu, o którym mowa w ust. 1, wynosi — w ramach środków na uposażenia policjantów — 9,1% planowanych na dany rok kalendarzowy środków na uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym, w tym środki do wysokości wynikającej z iloczynu stawki stanowiącej 0,1% przeciętnego uposażenia policjantów i łącznej liczby etatów Policji, pozostające w dyspozycji ministra właściwego do spraw wewnętrznych, z przeznaczeniem na nagrody uznaniowe i zapomogi dla policjantów, uzasadnione szczególnymi okolicznościami.

3. W ramach funduszu utworzonego w jednostkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, wyodrębnia się

środki do dyspozycji właściwych miejscowo komendantów powiatowych (miejskich, rejonowych) Policji, z przeznaczeniem na nagrody i zapomogi dla policjantów pełniących służbę w podległych im jednostkach. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 2. Wysokość funduszu pozostającego w dyspozycji Komendanta Głównego Policji oraz komendanta wojewódzkiego Policji (Komendanta Stołecznej Policji) zwiększa się z przeznaczeniem na nagrody:

- 1) w Komendzie Głównej Policji — o kwotę wynikającą z iloczynu stawki stanowiącej 1,2% przeciętnego uposażenia policjantów i łącznej liczby etatów Policji;
- 2) w komendzie wojewódzkiej Policji (Komendzie Stołecznej Policji) — o kwotę wynikającą z iloczynu stawki stanowiącej 5% przeciętnego uposażenia policjantów i liczby etatów policjantów, których przełożonym na terenie swojego działania jest komendant wojewódzki Policji (Komendant Stołeczny Policji).

§ 3. Przez przeciętne uposażenie policjantów, o którym mowa w § 1 ust. 2 i w § 2, należy rozumieć przeciętne miesięczne uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym za czerwiec roku ubiegłego, ogłoszone przez Komendanta Głównego Policji w Dzienniku Urzędowym Komendy Głównej Policji.

§ 4. 1. Wysokość funduszu może być podwyższana przez jego dysponenta, z zastrzeżeniem ust. 2, w ramach łącznej sumy posiadanych środków na uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym.

2. Środki wyodrębnione w trybie określonym w § 1 ust. 3 mogą być podwyższane, na warunkach określo-

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej — sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 35, poz. 325 i Nr 58, poz. 533).